Hvor Kvinder virker.

Fru Fanny Tuxen

holdt Søndag den 13. December Foredrag i Tjenestepigeforeningen om Tjenestepigens Stilling i Hjemmet. Fruen mente, at, for at et bedre Forhold skulde komme i Stand imellem Husmødre og Piger, maatte de ikke møde hinanden med Mistro.

Desuden vilde Taleren gjerne ramme en Pæl igjennem Talemaaden „kun en Tjenestepige", thi Tjenestepigens Gjerning er saa indgribende baade i Hjemmet og Samfundet, at hendes Stilling ikke skulde ringeagtes.

De nye Piger skulde ikke være saa hastige til at skifte, da man jo dog maatte lære Pladsen rigtig at kende, inden man kunde finde sig til Rette; tit kunde der udvikle sig et virkeligt Venskab imellem Husmoder og Pigen. Paa Fruens Ord om, at halvaarligt Fæste vilde være at foretrække, udviklede sig en livlig Diskussion, hvor et modsat Synspunkt kom stærkt til Orde.

M. B.

Kvindelige Embedsmænd

i Norge.

Regeringen i Norge har udarbejdet et Lovforslag, hvorefter der aabnes Kvinder Adgang til Ansættelse i Statens Embeder, naar de opfylder de Betingelser, der i Grundloven er stillede for Mænd, og forøvrigt er i Besiddelse af de Egenskaber, vedkommende Embede kræver. Enkelte Embeder vil Kvinder dog være udelukkede fra, nemlig fra gejstlige Embeder, Amtmands-Embeder, Politi-Embeder, Stillingen som Konsul, forskellige Direktør-Embeder og Militær-Embeder.

(Dagspressen).

Udlandet.

Norge. Norges første kvindelige Doktor, Frøken Clara Holst, disputerede d. 10de December for den filosofiske Doktorgrad. Afhandlingen hed: Studier over middelnedertyske Laaneord i Dansk i det 14de og 15de Aarhundrede.

Prof. Johan Storm henvendte først nogle Ord til Doktoranden og hilste Kvinderne hjærtelig velkommen paa den lærde Bane: jo højere op de kunde komme der, des glædeligere var det. Disputatsen forløb ellers som andre.

(Efter „Nylænde").

Resten af „Udlandet" udgår paa Grund af Pladsmangel.

Bøger.

Ernesto Datgas: **Lidelsens Vej.** En Selvbiografi af en Afdød. (Lehmann & Stage).

Med en anelse om noget sært griber man denne bog med den til alvor manende titel. Den er ogsaa et særsyn i vor danske literatur; thi så lidt er den beregnet på et døgnets publikum, at den godt kan tåle at gemmes i mange år og dog tale lige bydende til enhver, hvis sjæl er stemt til alvor. Det er en bog om livets skærende alvor — ingen roman — intet digt - - ingen populær filosofi men en mands subjektive opfattelse af sig selv og sit forhold til sine omgivelser — samfundet og dets åndsliv. Bogens poetiske ramme er en selvbiografi, skrevet af en tænkende mand, hvis ydre liv forløber saa dagligdags som vel muligt. Men der indenfor fremtræder et livssyn så ædrueligt, så bidende skarpt i sin sandhedssøgen, at forfatteren med rette kan anvende udtrykket: lidelsens vej. Sandhedens vej er for ham ingen fornøjelsesvandring — men en kamp med sig selv på alle punkter — mod Satan — mod Ahriman — men også den eneste livsførelse, der er mennesket værdigt. Det sokratiske: „kend dig selv", er udgangspunktet for al viden, og med en vidunderlig poetisk finhed uddyber forfatteren de store religiøse problemer, tager dem omfattende og overlegent — har Kierkegårds trang til sandhed og den moderne ånds frigjorthed — dømmer ingen, men lader sin kloge, skarpe tanke, guddommen i sit indre, være dommer over sin egen livsførelse.

Der er over forfatterens person den store ro, der vindes, når man har lært sig selv at kende. Oldtidens religionsfilosofi — middelalderens mystikere og vor tids eksakte videnskab har dannet Dalgas's strengt personlige livssyn. De bærende tanker i livet har til alle tider været de samme, kun iklædt forskellige tiders ejendommelige billedsprog. Dette ser Dalgas klart, og fordomsfrit tilegner han sig enhver god tanke, uden at lade sig skræmme af det klædebon, den er iført.

Redaktør: *Ragna Schou,* f. Wieth-Knudsen.
Brødr. Jensens Bogtrykkeri, Falkonerallé, Kbhvn. F